

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 145 Din 22.03.2023

Dosar nr.: 605/2021

Petiția nr.: 5411/19.07.2021

Petent:

Reclamați: Primăria Orașului Ștei și Consiliul Local al Orașului Ștei

Obiect: acordarea permisiunii unor persoane fizice de a-și depozita molozul de la lucrări de renovare, gunoi și alte intemperii la ferestrele sale de la parterul blocului unde locuiește

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

Primăria Orașului Ștei, cu sediul în Orașul Ștei, str. A. Mureșanu nr. 4B, jud. Bihor

Consiliul Local al Orașului Ștei, cu sediul în Orașul Ștei, str. A. Mureșanu nr. 4B, jud. Bihor

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 5411/10.08.2021 a fost citat petentul, iar prin adresele înregistrate sub nr. 6027/10.08.2021 au fost citate părțile reclamate pentru termenul de audiere stabilit de către Consiliu la data de 07.09.2021 ora 12³⁰, ședința de audiere desfășurându-se online pe aplicația Zoom, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2. Citația nr. 5411/10.08.2021 a fost transmisă petentului cu poșta română, cu formular de confirmare de primire, la dosar existând dovada primirii corespondenței. Citațiile nr. 6027/10.08.2021 au fost transmise părților reclamate cu poșta militară. Citațiile adresate părților reclamate au fost transmise și prin e-mail, existând la dosar dovada transmiterii.

5. Prin Citația nr. 5411/10.08.2021, petentului i s-a adus la cunoștință faptul că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la

obiectul petiției referitor la transformarea de către Primăria Orașului Ștei a spațiului verde din fața apartamentului în care acesta locuiește în spațiu de parcare a autoturismelor, având în vedere faptul că respectivul spațiu verde se află pe domeniul public și ținând cont că autoritatea locală are competența să dispună asupra utilizării domeniului public.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. La termenul de audieri petentul a fost absent, iar părțile reclamate au fost prezente.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 6399/26.08.2021, petentul a depus precizări față de obiectul petiției sale (care au fost transmise părților reclamate prin adresa nr. 7391/01.10.2021).

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 6774/10.09.2021 părțile reclamate au depus un punct de vedere (care a fost transmis petentului prin adresa nr. 7391/01.10.2021).

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 7391/01.10.2021 s-a comunicat părților posibilitatea de a formula concluzii scrise raportat la aspectele invocate pe parcursul soluționării petiției.

11. Prin adresa înregistrată sub nr. 8489/10.11.2021 părțile reclamate au depus concluzii scrise.

12. Prin adresa înregistrată sub nr. 8519/11.11.2021 petentul a depus concluzii scrise.

13. Prin adresa înregistrată sub nr. 6740/27.09.2022 petentul a depus noi concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

14. Prin petiția înregistrată sub nr. 5411/19.07.2021, petentul susține că este discriminat de către Primăria Orașului Ștei încă din anul 2016 și până la data redactării petiției. În acest sens, petentul precizează următoarele;

- are vârsta de 63 de ani și locuiește în apartamentul de la parterul blocului cu ferestrele de lumină înspre curtea blocului, apartament pentru care a primit repartiția de la Primăria Oraș Ștei în anul 1985;
- apartamentul primit prin repartiție nu era locuit datorită blocajelor ferestrelor de lumină cu stive de lemne, garaje, dar primăria a luat măsuri de degajare a spațiului respectiv, creând astfel un spațiu verde degajat, curat;
- a întreținut spațiul verde din fața ferestrelor de lumină de la apartamentul în care locuiește curat și a plantat trandafiri; nu a construit, nici nu a ocupat spațiul verde din domeniul public cu absolut nimic, nici cu lemne, parcări mașini;
- în luna mai 2016, vecinul de la etajul 1 (deasupra apartamentului său) a început să aducă lemne de foc și să clădească stive cu lemne sub fereastra sa (poza mică); deși i-a atras atenția că nu se cade, totuși acesta s-a ambiționat și a mai convins un vecin de la etajul 3 să vină să-și clădească lemne acolo, iar în spațiul cât a mai rămas a adus asfalt și l-a așezat peste iarbă să-și instaleze și parcare pentru mașină la nici 2 m de fereastră;
- a sesizat Primăria Orașului Ștei cu privire la acțiunile vecinilor săi, însă a constatat că Primăria, prin atitudinea viceprimarului, orchestrează și alimentează aceste abuzuri,

afișând o atitudine de stăpân, nu de autoritate publică care acționează după legi, nu după om;

- a depus o cerere către Primărie de a-i concesiona acest spațiu verde din fața ferestrelor tocmai pentru a-l feri de aceste abuzuri, dar nu a avut înțelegere;

- a făcut o sesizare către Prefectura Bihor, care i-a dat un răspuns straniu;

- a făcut sesizare către Garda de Mediu și abia la a 2-a sesizare au eliberat spațiul din fața ferestrelor;

- drept răzbunare a viceprimarului pentru faptul că a sesizat Garda de Mediu, a distrus tot spațiul verde din fața ferestrelor de la apartamentul în care locuiește (scoțând trandafirii și transportând pământul în altă zonă a orașului), transformându-l în parcare de mașini, spațiu de manevre, circulație publică, lăsând loc gunoaielor și buruienilor; i-a demolat și magazia de lemne (6 m²);

- în luna iulie 2020, a făcut o adresă către Primărie să vină să ia măsuri că îl invadaseră buruienile și gunoaiile, dar nu a fost luat în considerare;

- în luna februarie 2021 a cerut sprijin la asociația de proprietari ca, în baza legii 149/2020, să-i elibereze posibilitatea de a lua măsuri de protecție; președintele asociației a fost de acord pe hârtie, dar verbal i-a spus să nu intervină cu nimic, pentru că Primăria nu o să fie de acord;

- viceprimarul i-a spus că acesta este spațiu verde, să tacă și să rabde că așa este viața la bloc;

- din anul 1985 și până în anul 2016 Primăria Ștei a aplicat reglementările legale în ce privește spațiul verde de la parterul blocului, însă în prezent nu voiesc să le aplice.

15. Prin precizările înregistrate sub nr. 6399/26.08.2021, petentul susține următoarele:

- în anul 1985 i-a fost repartizat un apartament care la acel moment nu era locuit tocmai din motive insalubre; apartamentul este situat pe colțul blocului, având ferestre și înspre curtea blocului și spre lateral; primăria a degajat acest spațiu, pe care dumnului l-a îngrijit curat și a pus flori;

- în 2016 luna mai, vecinul de deasupra (et. 1) a adus peste acest spațiu asfalt și lemne de foc, ocupând astfel acest spațiu și afectându-i lumina, liniștea etc.; a sesizat primăria la data de 20.11.2017 cu privire la acest aspect, dar a fost ignorat; pe data de 04.12.2017 a fost sunat de viceprimar ca să discute despre sesizarea sa, care a făcut o pledoarie la adresa vecinului, că este un om cu relații, cu statut social net superior, că fratele lui este șef la Drumuri și Poduri și că dumnului ar trebui să înțeleagă situația;

- criteriul în acest caz este clar categoria socială întrucât cei cu influență stabilesc norme de locuit pentru cei fără apărare, nu legile și reglementările în vigoare;

- a sesizat și prefectura Bihor, sperând că vor determina Primăria Ștei să se folosească și să aplice legile pentru liniștea și ordinea publică, atât pentru cei săraci cât și pentru cei bogați, dar din nou fără soluții;

- în perioada următoare Primăria a adus un locatar, care a fost de o violență maximă, care a venit cu drujbade tăiat lemne, umplându-i casa cu rumeguș și praf, l-a înjurat, amenințat; a chemat poliția, care a constatat că problema aceasta intră în competența primăriei, însă primăria nu a avut o reacție corectă la nicio sesizare;

- vecinii au blocat totul cu stive cu lemne și i-au blocat magazia cu lemne, iar între anii 2017-2019 nu i-au dat voie să-și aprovizioneze magazia cu lemne, astfel că de 4 ani iarna când vine frigul este forțat să-și părăsească apartamentul și să se ducă la copii; în toamna lui 2019 în prag de iarnă primăria i-a demolat doar dumnealui magazia de lemne, deși curtea blocului este plină cu lemne, garaje, magazine;
- viceprimarul a fost sincer și i-a spus la telefon că va fi privat de dreptul de a trăi în condiții din cauza condiției sale sociale; mai mult decât atât, căutându-și dreptatea la Prefectură, la Garda de Mediu, a făcut să ajungă victima propriilor demersuri;
- în urma sesizării către Garda de Mediu s-au eliberat lemnele, dar parcare a rămas mai consolidată, căci odată cu distrugerea spațiului verde din fața ferestrelor de lumină unde a fost parcare, vecinul a consolidat parcare cu piatră urmând să aducă asfalt, iar sub geamul său au scos pământul la o adâncime de aproximativ 30 cm și au lăsat groapă de gunoi, cu cărare prin bălării, fiind identificat ca spațiu de urinat (un trecător s-a pus să se urineze sub geam, soția a bătut în geam și l-a întrebat ce face, omul s-a dat un pas în spate și i-a arătat ce face, întrebând-o că „vrea?”);
- i-au luat totul: liniștea, confortul, dreptul de a se apăra, de a trăi în condiții civilizate, toate acestea pentru că nu corespunde categoriei sociale.

16. Prin concluziile scrise înregistrate sub nr. 8519/11.11.2021, petentul susține următoarele:

- în anul 1985 când s-a mutat în acest apartament, Primăria a dispus măsuri de degajare a spațiului din fața ferestrelor de lumină, astfel a beneficiat de condiții normale de locuit, de liniște și ordine chiar dacă în fața ferestrelor era domeniul public;
- nu a construit absolut nimic, nici nu a ocupat spațiul verde (domeniul public) din fața geamurilor, doar l-a întreținut plantând flori;
- problema depozitării lemnului de foc și a magaziiilor de lemne nu este doar din 2016, ci de când s-a înființat orașul;
- încă de la prima sesizare către primărie din 2017, a dedus prin atitudinea viceprimarului că nu va veni cu soluții; dimpotrivă, a mai apărut încă un locatar cu stive cu lemne și mai agresiv, care i-a interzis categoric să mai intre cu aprovizionare cu lemne la magazia sa, amenințându-l și înjurându-l; Primăria nu a avut nici o soluție, invocând aceleași motive că nu au unde să-și pună lemnele, deci pentru dâșii primăria avea justificare, iar dumnealui îi obstrucționa dreptul la magazia de lemne;
- primăria invocă proiecte care nu au nici o legătură cu atitudinea ostilă față de dumnealui, nefiind normal ca în numele legii să facă fărădelegi distribuind domeniul public după criterii de dâșii știute, luându-i totul, iar altora dându-le totul;
- în numele proiectelor pe care le au în derulare, i-au lăsat la fereastra de la dormitor adevărat spațiu de manevră, buruieni, intemperii de tot felul, despre care ei știu foarte bine că îl afectează;
- pe data de 30.07.2020 a făcut o sesizare către Primărie să vină să soluționeze groapa de gunoi pe care au lăsat-o în urma săpăturilor, dar nu au binevoit să îl ia în seamă; de asemenea, pământul scos l-au distribuit în altă zonă a orașului, aici rămânând o deficiență față de ceea ce a fost de vreo 30-40 cm;
- la fereastra de la sufragerie vecinul de la etajul 1 a adus piatra, amenajându-și parcare pentru mașină;

- prin tot ceea ce a întreprins din 2017 până în prezent, Primăria a arătat atitudine ostilă și discriminatorie față de dumnealui, folosindu-se de tot felul de surse care le-ar justifica discriminarea;
- magazia sa, despre care primăria spune că nu are autorizație de construcție, este construită de peste 40 de ani, asemeni altor magazine de lemne din oraș care au aceeași autorizație de construcție;
- a făcut o solicitare către asociația de proprietari ca în baza legii 149/2020 să identifice soluții de protecție, fiind foarte expus intemperiei de tot felul din cauza transformării spațiului verde în spațiu de manevră și circulație publică; președintele asociației i-a răspuns că teoretic este de acord, dar că practic primăria nu o să accepte nici măcar o delimitare printr-un gard verde;
- Primăria prin toate formele și mijloacele îi obstrucționează orice drept; de 4 ani nu i s-a mai dat voie să depoziteze lemne de foc pe domeniul public și i-a demolat magazia, dar curtea este plină cu lemne și magazine de lemne.

17. Raportat la punctul de vedere formulat de către Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Ștei, petentul a depus concluzii scrise, înregistrate sub nr. 6740/27.09.2022, prin care susține următoarele:

- răspunsul Primăriei în care se precizează că nu există rea intenție față de dumnealui, atașând planșele cu apă canalizare și gaz, nu are legătură cu reclamația sa;
- obiectul reclamației sale se referă la faptul că în numele acestor proiecte se dă autorizație altor persoane de a-și depozita molozul de la lucrări din interiorul apartamentului, gunoi și alte intemperii de mizerii la ferestrele sale de la parterul blocului unde locuiește;
- în data de 30.07.2020 a făcut o sesizare către Primăria Orașului Ștei prin care a solicitat măsuri în legătură cu gunoaiile depozitate în fața ferestrelor sale;
- a contactat telefonic pe inginer Scidan Valeria, solicitând lămuriri cu privire la măsurile ce se pot întreprinde cu privire la această groapă de gunoi, dar aceasta i-a dat un răspuns ironic, în bășcălie, spunându-i că acesta este spațiu verde și este în gestionarea Primăriei;
- este adevărat că locuitorii orașului Ștei se încălzesc cu lemne și sunt depozitate pe domeniul public, însă dumnealui este singurul din această curte (care este plină cu garaje, magazine lemne, stive lemne) care nu mai are autorizația de a folosi domeniul public de niciun fel, când alții au totul, până și autorizație să-și depoziteze molozul gunoaiile sub ferestrele sale de lumină;
- Primăria face cu rea credință discriminare față de dumnealui, obligându-l să accepte ceea ce se vede în fotografii în numele unor proiecte, dar reglementările legale cu privire la cei care locuiesc la parterul blocului nu sunt respectate, dovadă fiind faptul că asociația de locatari l-a avertizat că Primăria nu va permite luarea de măsuri.

Sușinerile părții reclamante Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Ștei

18. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 6774/10.09.2021, partea reclamată susține următoarele:

- orașul are ca principală sursă de încălzire lemnul deoarece nu există un sistem de încălzire centralizat, iar majoritatea cetățenilor se încălzesc cu lemne care sunt depozitate pe domeniul public, deoarece nu au proprietăți private unde să le depoziteze;

- începând cu anul 2016 petentul a depus mai multe sesizări la UAT Orașul Ștei, prefectura Bihor, Garda de mediu, prin care arăta că vecinii dânsului depozitau lemne pentru foc în fața geamurilor; față de cele sesizate de către respectivul cetățean, reprezentanți ai primăriei s-au deplasat la fața locului și au constatat că sesizarea a fost reală; s-a procedat la înștiințarea vecinilor în cauză și a fost trasată măsura de mutare a lemnului în altă locație, măsură care a fost realizată;

- magazia de lemne (6mp) a petentului, care era amplasată pe domeniul public și pentru care nu deținea autorizație de construire, a fost demolată de dânsul, la solicitarea primăriei, deoarece spațiul dintre blocul dânsului și gardul de la Drumuri naționale este de doar 3,5m lățime;

- Primăria Orașului Ștei are în curs de execuție un proiect de extindere rețele de apă și canalizare, în vederea asigurării cu utilități al suprafeței de teren pe care se va înființa un parc industrial; rețelele de apă și canalizare au fost introduse (fiind singura posibilitate) pe acest segment; tot pe acest amplasament va fi introdusă și coloana de gaz care va alimenta Parcul Industrial și încă o coloană de apă geotermală pentru asigurarea funcțiunii.

19. Partea reclamată a atașat planșele cu apă, canalizare și gaz.

20. Prin adresa înregistrată sub nr. 8489 / 10.11.2021, partea reclamată a depus concluzii scrise. Partea reclamată reiterează cele susținute anterior, prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 677 /10.09.2021.

IV. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

21. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicat în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008:

- art. 28: „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”
- art. 29: „Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.”
- art. 30: „(1)Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.”
- art. 31: „(1)Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.”
- art. 32: „Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director:”
- art. 63: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”, pronunțându-se cu prioritate asupra excepției.”
- art. 73: “Consiliul soluționează sesizarea sau petiția prin hotărâre a Colegiului director.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată:

- art. 2 alin. (1): „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.
- art. 20 alin. (4): “Colegiul director al Consiliului dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, cu citarea obligatorie a părților. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii. Neprezentarea părților nu împiedică soluționarea sesizării.”
- art. 20 alin. (6): “Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.”

Constituția României, revizuită:

- art. 15 alin. (1) – Universalitatea: „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”
- art. 16: “(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”
- art. 20 - Tratatul internațional privind drepturile omului: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”
- art. 35 – Dreptul la mediu sănătos: “(1) Statul recunoaște dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic. (2) Statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept. (3) Persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a proteja și a ameliora mediul înconjurător.”

V. Principiile de analiză

22. Potrivit art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;

- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

23. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, intervine atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.”*

24. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin 1, textul de lege prezentând sub forma unei enumerări cu caracter determinat criteriul de *„rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată”*; caracterul neexhaustiv al enumerării este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese, sintagmă care oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea unei fapte de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definit în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării.

25. Discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și impun a analiza un criteriu interzis invocat de petent, care constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

26. De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

27. Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

VI. Aplicarea principiilor la speță. Motivele de fapt și de drept

28. În urma analizării conținutului memoriului, s-a constatat că petentul face referire la deranjul aferent lucrărilor efectuate de către Primăria Orașului Ștei în cadrul proiectului „Extindere rețele apă și canalizare oraș Ștei”, în jurul imobilului în care locuiește.

29. În fapt, Colegiul director constată că este chemat să se pronunțe cu privire la aspecte ce vizează un posibil comportament discriminatoriu din partea reprezentanților unei autorități publice, individualizat de către petent prin fapta de a permite unor persoane fizice de a-și depozita molozul de la lucrări din interiorul apartamentului, gunoi și alte intemperii la ferestrele sale de la parterul blocului unde locuiește.

30. În drept, luând act de plângere precum și de obiectul acesteia astfel cum este formulat, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor *O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată*, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al *O.G. nr. 137/2000 republicată*, trebuie precizat că CNCD, organ administrativ-jurisdicțional, are competența limitată la a constata faptele/actele de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, prin stabilirea unei sancțiuni contravenționale, neavând competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general și de către *O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare republicată*, în special.

31. În soluționarea speței, Colegiul director urmează a analiza cauza prin prisma excepției de necompetență materială a CNCD invocată din oficiu, conform art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor. În acest sens, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată din oficiu a fost pusă în dezbaterea petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

32. Raportându-ne la obiectul plângerii (săpăturile efectuate pe domeniul public, în dreptul locuinței sale) și la dispozițiile legale incidente¹, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

33. Astfel, conform art. 2 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind Gestiunea serviciilor de administrare a domeniului public și privat, domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este format din *„totalitatea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau interes public local ori județean, declarate ca atare prin hotărâre a consiliilor locale sau prin hotărâre a consiliilor județene și care nu au fost declarate prin lege bunuri de uz sau interes public național;”*, iar potrivit art. 7, *„Dobândirea, dezvoltarea,*

¹ art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare: *“Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de [contencios administrativ](#) competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”*

modernizarea, exploatarea, întreținerea și administrarea bunurilor proprietate publică și privată specifice infrastructurii edilitar-urbane a unităților administrativ-teritoriale sunt, de asemenea, de competența exclusivă a autorităților administrației publice locale.”

34. În legătură cu obiectul plângerii, Colegiul director reține susținerile părții reclamate potrivit cărora Primăria Orașului Ștei are în curs de execuție un proiect de extindere rețele de apă și canalizare, în vederea asigurării cu utilități al suprafeței de teren pe care se va înființa un parc industrial, rețelele de apă și canalizare fiind fost introduse pe segmentul în care se află locația unde domiciliază petentul.

35. Conform informațiilor de pe site-ul oficial al UAT orașul Ștei, prin proiectul „Extindere rețele apă și canalizare oraș Ștei”², implementat de către Primăria Ștei și finanțat prin Programul Național de Dezvoltare Locală, s-a înlocuit și s-a extins rețeaua de apă cu 7718 ml și rețeaua de canalizare cu 4338 ml (...). Tot prin această extindere s-a viabilizat și zona industrială unde au fost introduse 407 m de rețea apă și 817 m de canalizare.

35. Raportat la obiectul prezentei spețe, Colegiul director observă faptul că, potrivit legislației în vigoare, în fiecare an calendaristic, la aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli, la nivel de unitate teritorial-administrativă se decid investițiile prioritare, investiții printre care se regăsesc și cele privind sistemele de alimentare cu apă și canalizare, pentru care, atunci când necesită costuri mari, se solicită finanțare la Ministerul Dezvoltării prin Programul Național de Dezvoltare Locală. Toate investițiile de pe raza unui UAT se aprobă de către Consiliul Local prin HCL, în funcție de fondurile deținute. Orice persoană fizică ale cărui drepturi sau interese legitime au fost vătămate printr-o hotărâre de Consiliu Local poate ataca respectivul act administrativ în instanța de contencios administrativ, cerând anularea sa, cu parcurgerea inițială a procedurii prealabile în termenul legal, respectiv de a solicita autorității emitente revocarea în tot sau în parte a actului respectiv.

36. De asemenea, Colegiul director reține că nerespectarea prevederilor Ordinul Ministerului Sănătății nr. 119/2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației atrage răspunderea disciplinară, administrativ-materială, civilă ori, după caz, penală, în sarcina persoanelor vinovate de abaterile săvârșite (*conform art. 3. din cadrul aceluiași act normativ*).

37. În considerarea faptului că analiza și sancționarea faptelor reclamate sunt atributul exclusiv al instanței de judecată, Colegiul urmează să admită excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

38. Constatând că obiectul petiției nu este incident câmpului de aplicare al O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că, raportându-ne la cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, ne aflăm în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale. În acest sens, ste evident că acele comportamente considerate discriminatorii pe baza unui criteriu de diferențiere și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situația prezentată în speța de față, în esență fiind vorba despre gestionarea domeniul public în conformitate cu hotărârile de Consiliu Local prin care s-au aprobat investițiile prioritare privind introducerea

² <https://www.primariastei.ro/ProiecteEU/proiecte/extindere%20retele%20apa%20canalizare.pdf>

de rețele de apă și canalizare, care, indiferent cum ar fi calificată sau interpretată de către petent în susținerile sale, este de competența instanței de judecată.

39. Astfel, Colegiul director constată faptul că prezumțiile ce se nasc în cauza supusă judecării nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată (*criteriu care trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării*), ci în legătură cu un aspect supus controlului judecătoresc, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, astfel cum este reglementată de O.G. nr. 137/2000.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării referitor la obiectul petiției;
2. O copie a hotărârii se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări:

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Redactată și motivată C.O./S.M.D.
Data redactării: 27.07.2023

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.